

Sygn. akt III KO (...)

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie W. P.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 stycznia 2017r.,

zażalenia ukaranego

na zarządzenie Przewodniczącego III Wydziału Karnego Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. akt II KO (...), odmawiające przyjęcia wniosku W. P. o wznowienie postępowania wznowieniowego prowadzonego przez Sąd Apelacyjny sygn. akt II AKo (...), zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2016 r., III KZ 32/16, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy,

na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Nie budzi wątpliwości zasadność stanowiska wspartego odniesieniem się do licznych orzecznictwa Sądu Najwyższego, że wniosek o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania wznowieniowego pozostaje niedopuszczalny. Owa niedopuszczalność obejmuje także takie sytuacje, w których prawomocność nie była wynikiem merytorycznego, lecz – jak *in concreto* - formalnego zakończenia sprawy (postanowienie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie – akta SN III KZ 32/16).

Treść wniesionego zażalenia nie zawiera argumentacji kontestującej powyższe stanowisko, a sprowadza się do prezentowania okoliczności dotyczących

– zdaniem skarżącego – bezpodstawności ukarania go w postępowaniu głównym, co jednak pozostaje poza zakresem kognicji Sądu Najwyższego na obecnym etapie postępowania.

Z tych też powodów zażalenie uwzględnione być nie mogło, co implikowało wydanie orzeczenia wyrażonego w dyspozytywnej części postanowienia.

r.g.